

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorum

VD16 B 5530

Vlt. Præludium. De caußis dispositiuis ad crimen maleficorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

tiam & æquitatem, ita confiscant Reorum bona, vt pupilli & viduæ non raro ad summam necessitatem redigantur. Quare cum honore, rebus temporalibus, omniq; consolatione priuentur, noua præbetur diabolo ad tentandum occasio. Quibus autem tales Iudices cõparentur, qui pro executionibus sic sub cæco titulo pauperes emungunt, quamq; iustè faciant, videat, qui voluerit, in Constitutionibus Criminalibus Caroli Quinti, in articulo 205.

Vlt. Præludium. *De causis dispositi-
uis ad crimen maleficorum.*

*Generalis
caussa dispo-
sitiua in Dæ-
monibus, &
diu Dei &
hominum.*

PRIVS QVAM hæ causæ in specie attingan-
tur, præsupponendum, Dæmones esse in-
fensissimos humani generis hostes, & quic-
quid moliantur quocunq; colore vel arte, di-
rigere in perniciem hominum. Huius autem
odij principales duæ sunt causæ. Vna, odium
Dei, cuius acerrimi sũt inimici, vtpote à sum-
ma fœlicitate, peccatis exigentibus, detrusi in
perpetuam miseriam. Cũ verò diuinę Maie-
statì nihil nocementi inferre possint, hominẽ
ad similitudinem Dei creatum crudeli odio
insectantur; non secus, vt Basilius ait, ac pan-
therę, quę cũ immani odio in homines à na-
tura incensæ sint, in hominum simulachra fu-
ribundè irruunt, necaliter eorum effigiem,
K 3 quàm

quàm homines ipsos, dilacerant. De hoc odio Ioan. in Apocal. Væ terræ & mari, quia descendit diabolus ad vos, habens iram magnam. Altera causa est, quia cognoscunt homines assumendos ad cælestem beatitudinem, quam ipsi perdidit, inuidet hominibus tantum bonum: quare omni modo eos impedire conantur, ne illud consequantur.

Tandem cum eius sint naturæ dæmones, vt nunquam dormiant aut dormitet, semper discurrunt quærentes quem deuorent, cautè perlustrando complexionibus, naturas, affectus, curas, consuetudinesque vniuscuiusque vt singulorum complexionibus, affectionibus & moribus, oportunas & affines tentationes accommodent, more peritissimi & expertissimi medici, qui antequam remedia adhibeat, pulsus infirmi tangit, membra contrectat, lateribus manus admouet, linguam inspicit, oculorum colorem attendit, omniaque alia aut sanitatis, aut morbi indicia perscrutatur, vt cognita infirmi complexione, aut morbi natura, conuenientes medicinas præbeat. Sic Diabolus lætis luxuriæ; cupidis auaritiæ; tristibus iracundiæ vel inuidiæ, ambitiosis inanis gloriæ; curiosis perniciosæ scientiæ faces admouere consuevit. Sic attestatur Gregor. super Iob. 38. cap. in illa verba: Diuiditur æstus super terram. Prius enim, ait, complexionem vniuscuiusque antiquus aduersarius

per-

perspicit, & tunc tentationis laqueos apponit. Alius namque lætis, alius timidis; moribus alius elatis existit. Quò ergò occultus aduersarius facillè capiat, vicinas conspersionibus deceptiones parat. Quia enim lætitiæ voluptas iuxtà est, lætis moribus luxuriam proponit. Et quia tristitia in iram facillè labitur, tristibus poculum discordiæ porrigit: Quia timidi supplicia formidant, pauentibus terrorem intentat. Et quia elatos extolli laudibus conspiciat, eos ad quæque voluerit, blandis fauoribus trahit. Singulis ergo hominibus, vitijs conuenientibus insidiatur: Et S. August. lib. 21. de Ciuitat. Dei, cap. 6. his breuibus verbis. Maximè autem possident (loquitur de Dæmonibus) corda mortalium, qua potissimum possessione gloriantur, cum se transfigurant in angelos lucis. Illustrat hoc diaboli studium apparitio illa, de qua in vitis patrum, vnde eam narrat Marcus Marulus lib. 5. de ratione bene beateque viuendi, cap. 7. Apparuit B. Machario in specie medici malignus, multas habès vitreas ampullas circum se pendentes: & interrogatus quò pergeret, quidque sibi vascula illa vellent: Ad proximum monasterium iter se habere respondit, vt fratribus singulis offerret potiones pro eorum appetitu, quas si haurirent, sibi obnoxios redderet. Non multò post, Macharius inde reuertentem conspiciens, quid legisset, quæsiuit.

Cui ille respondit, vnum tantum, nomine Theodosium, ampullæ veneno delinitum, Macharius statim monasterium adiens, veritatem rei inuenit, & effecit vt frater totum, qd̄ venenum imbiberat, medico tam infausto propinante, medicina salutarī sumpta à sancto viro euomeret, seq̄; emendaret. Nunc de causis particularibus, quarum:

*Particularis
1. causa dis-
positiua est
cleri inscitia
Osc. 4o*

Prima sit, vt à summa incipiamus. Ignorantia in ministris Ecclesiæ, qui salutem hominum promouere debent.

ATQVE hanc indicat Oseas, dicens: Quia non est scientia Dei in terra, idè maledictio, & mēdaciū, & homicidium, & furtum, & adulterium inundauerunt: Vbi certè Prophetā loquitur de ignorantia Sacerdotum, nam statim subiūgit: Quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi. Quod & Christus in Euangelio innuit, Matth. 6. Si lumen, quod in te est, tenebræ sunt, ipsæ tenebræ quantæ erunt? Atq; vt hæc causa intelligatur, sciendum, vt possimus stare, secundum Apostolicam doctrinam, Ephes. 6. & rei veritatem, aduersus insidias diaboli, spiritualia nobis necessaria sunt arma. Quoniam non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem, sed aduersus principes, & potestates, aduersus mundi rectores tenebrarum harum,